Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mo usq; quo non audies dicentē ubi: uacare & uidete quia ego sū deus!
S; unus quisq; seqūt cogitationes animę suę: Non uisitastis infirmos.
Quare moriemini? Cur adlaqueū curritis? Heccine sunt precepta m
alia. quę accepunt sancti. ut uersarentur inei: ut nichil aliud facerent.
nisi opa immortalitate digna? Volatilia cęli non seminant non metunt:
& deus dedit eis ut rapent ex uniuersis fructib; & uiuerent gratuito. Ho
mo iniquus & pessimus rapit & cōmedit non sua. Hosuisitare debemus
& intelligere parabolas. & non ēt raptores iniqui sint maiores nos:
qui placuerē deo. & increpauerunt adam. quia comedit adpsuasionē
eue: Ante quam comederet nomina cunctis reb; imposuit: postquā
autē comedit. eiect̄ est deparadiso & opatus est terram: geminq;
cain. & ABEL. Qui creuerunt: & opati sunt iuxta uoluntatē suam.
Opus abel placuit deo magis quam cain: quia quę erant electa et
primaria offerebat deo: econtrario cain siquid deterius fuit obtulit
deo. Qui in exemplum humani generis precesserunt. Omis enī qui
electa offerunt deo. similes sunt abel: qui deteriora cain oplb̄: & eius
qui irrisit patrem. & nuditatē eius frib; nuntiauit: & illū qui edifi
cauit turrim in campo sennaar: oblitus mię dei. aquo marcha saluat̄
est. & liberatus adiuuuio. & aquo benedicti sunt patres eius: q̄ furore
quodam socios hortabatur dicens. Venite dolemus lapides. & cedam̄
siccaminos & cedros. & faciam̄ nobis turrim: non considerantes ultionē
turris calamne: quomodo deus diuisit linguas eorum uolentium
edificare turrim supbię adcelum usq; tendentē. & orientalē plagā
relinquentiū: quia oblti sunt legem dei quam in corde susceperant.
NVNC igitur prouide & intellege ultionem turris: quę quāuis
excelsa sit. adcelum usq; non poterit puenire: & lapis sup lapidē
non relinquetur intemplo. inquo contra xpm. phariseorū est congre
gata impietas. Scriptum est: non pransibit genera tio eorū donec
omnia fiant. Hunc tempus est ut opemur dno: quia salus nrā
est intempore angustię: Si ponerimus calcare ues tigia. & dicere
semp magnificetur dominus. qui diligunt salutare eius. & uerū.
Ego autem sperabointe domine semp. Non est eni fides quę tan
tum tempe gaudii est: & deficit intempore tribu lationis. Scrip
tum ē quę ex ore tuo egredientur: obserua ut facias. Et rursum.
Si uoueris domino. ne moreris reddere: ne forte requirat dominus
ate: & sit ubi inpeccatum. Quod si dixeris. Ego autē sperabointe sep.